

พิพิธภัณฑ์เฉพาะทาง

พิพิธภัณฑ์เฉพาะทาง

พิพิธภัณฑ์เฉพาะทาง (Special Museum) เป็นพิพิธภัณฑ์ซึ่งรวบรวมสะสมตั้งแสดงวัสดุสิ่งของด้านใดด้านหนึ่งโดยเฉพาะ เพื่อให้เป็นแหล่งศึกษาค้นคว้าและอนุรักษ์สิ่งของเหล่านั้นอันเป็นภูมิปัญญาไทยไว้เป็นมรดกของสังคมต่อไป

อนึ่งเมื่อกล่าวถึง “พิพิธภัณฑ์เฉพาะทาง” ก็มักจะคิดถึงพิพิธภัณฑ์อีกประเภทหนึ่งซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกัน即การทั่งบางครั้งได้นำเอาพิพิธภัณฑ์ทั้งสอง

นี้รวมเข้าอยู่ในประเภทเดียวกันก็มี พิพิธภัณฑ์ดังกล่าวนั้นคือ “พิพิธภัณฑ์พื้นบ้าน” หรือ “พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น” แต่โดยความเป็นจริงพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นเป็นพิพิธภัณฑ์ที่รวบรวมสะสมตั้งแสดงศิลปวัสดุหลายสิ่งหลายอย่างที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของบุคคลในท้องถิ่นนั้นๆ มาไว้ด้วยกัน ดังนั้นพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นคือวิถีชีวิตของชนชั้นนั้นเอง

ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นที่มีอยู่ที่นัดเจน ได้แก่

พิพิธภัณฑ์พื้นบ้านจ่าทวี

พิพิธภัณฑ์พื้นบ้านจ่าทวี

ก่อตั้งโดย จ.ส.อ. ทวี บูรณะเดช กศ.ด.
(กิตติมศักดิ์) ช่างปืนพระพุทธรูปฝีมือดีท่านหนึ่ง

สถานที่ตั้ง 26/43 ถนนวิสุทธิกษัตรี อําเภอ
เมือง จังหวัดพิษณุโลก เปิดให้เข้าชมทุกวันด้วยแต่
08.30 - 16.30 น. เว้นวันจันทร์ ไม่เสียค่าเข้าชม ราย
ได้ได้จากการรับบริจากโดยผู้เข้าชมบริจากเงินใส่ในตู้
รับบริจากความสมัครใจ

พิพิธภัณฑ์บ้านโบราณอีสาน

เกิดจากการก่อตั้งสถาบันวิจัยรุกข์เวชเพื่อศึกษา
พันธุ์ไม้ พันธุ์ไฝ่และสมุนไพร ต่อมาก็เพิ่มการจัด
แสดงเกี่ยวกับสังคมวัฒนธรรมอีสานตามแบบ
ประเพณีเดิมด้วย

สถานที่ตั้ง ตั้งอยู่ในสถาบันวิจัยรุกข์เวช
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, สถาบันปฏิบัติการนาคุณ
อําเภอนาคุณ จังหวัดมหาสารคาม

เปิดให้เข้าชมทุกวัน ไม่เก็บค่าเข้าชม

พิพิธภัณฑ์บ้านโบราณอีสาน

นอกจากนั้นยังมีพิพิธภัณฑ์เมืองแพร่ วัดหลวง จังหวัดแพร่, ศูนย์วัฒนธรรมไทยลือ วัดหย่าวุน อ่าเกอเชียงคำ จังหวัดพะ夷า, พิพิธภัณฑ์พื้นบ้านวัดหนองบัว อ่าเกอหนองบัว จังหวัดนครสวรรค์ เป็นต้น

มุนหนี่งภายในคุ้มพระลอ พิพิธภัณฑ์เมืองแพร่

ส่วนหนึ่งของพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านวัดหนองบัว จังหวัดนครสวรรค์

(ดูเรื่อง “พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ” ในสารานุกรมศึกษาศาสตร์ ฉบับที่ 5 ตุลาคม - ธันวาคม 2529)

พิพิธภัณฑ์เฉพาะทางในประเทศไทย

ในประเทศไทยมีพิพิธภัณฑ์เฉพาะทางมากนับ以 ที่เป็นพิพิธภัณฑ์ของรัฐบาล เช่น พิพิธภัณฑ์พิชลินทร์ พิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยนี้ พิพิธภัณฑ์วัดพระศรีรัตนศาสดาราม พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติพานิชย์ นาวี พิพิธภัณฑ์อักษรไทย เป็นต้น ส่วนที่เป็นของเอกชนมีอีกมาก กระจายอยู่ทั่วทุกภาคของประเทศไทย

ด้วยบ้าง พิพิธภัณฑ์เฉพาะทางที่เป็นของเอกชน

พิพิธภัณฑ์เครื่องปั้นดินเผา “หวานอาหม่า” ผู้ก่อตั้ง นายพิศาล บุญญูกุล สถานที่ตั้ง 19 หมู่ 7 ตำบลเกาะเกร็ด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี เปิดให้เข้าชมทุกวัน ไม่เก็บค่าเข้าชม พิพิธภัณฑ์แห่งนี้เป็นสถานที่แสดงเครื่องปั้นดินเผาในรูปแบบของชาวมอญ

กระบวนการ

พิพิธภัณฑ์ “บ้านฝืน”

ผู้ก่อตั้ง คุณพัชรี ศรีเมธยฤทธิ์

สถานที่ตั้ง 212 สามเหลี่ยมทองคำ อําเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย เปิดให้เข้าชมทุกวัน เวลา 08.00 - 20.00 น. ค่าเข้าชมคนละ 10 บาท

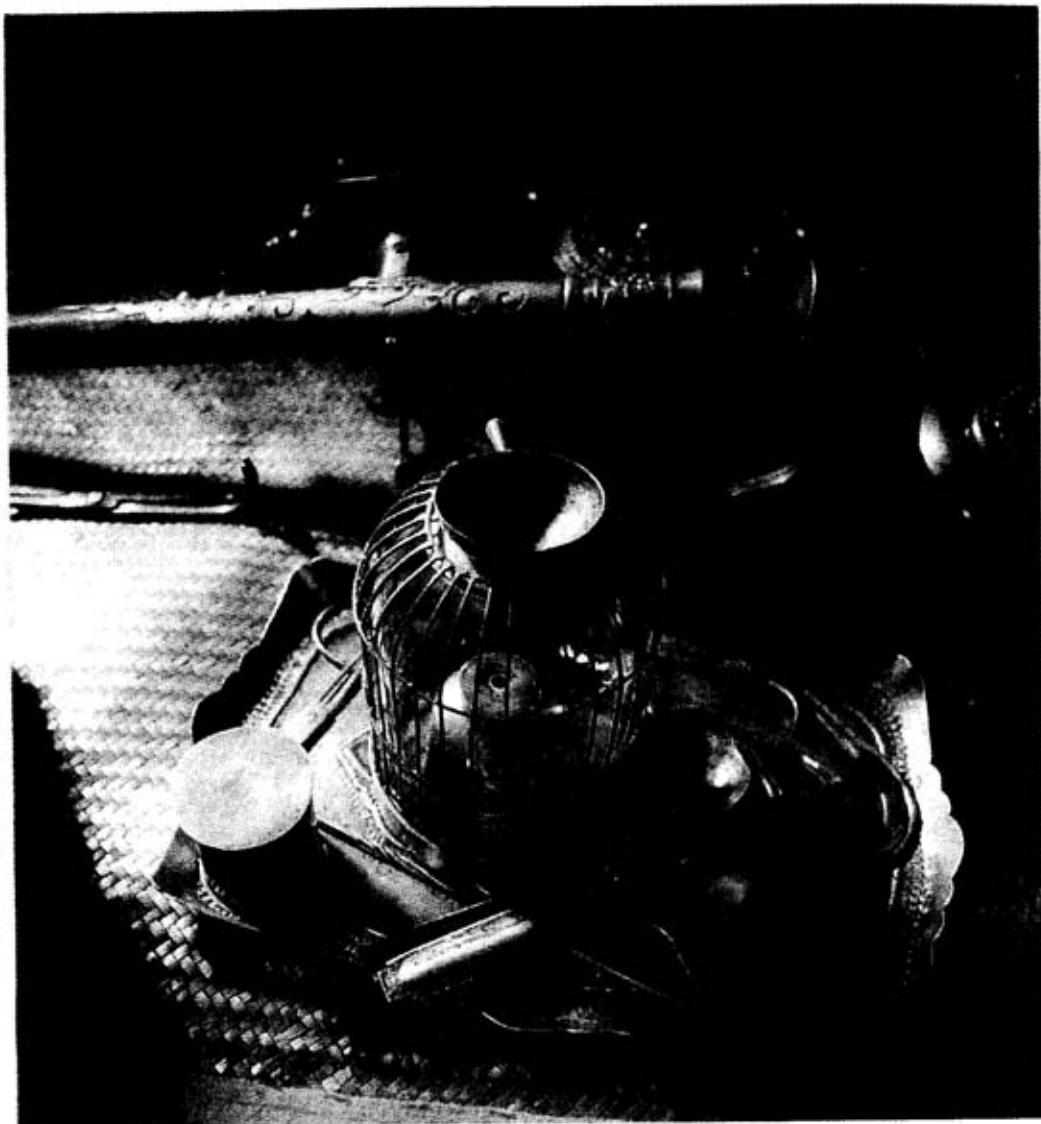
พิพิธภัณฑ์แห่งนี้ให้ความรู้อย่างกว้างขวางเกี่ยวกับ “ฝืน” เครื่องมือสูบฝืน ดำเนินความเชื่อเรื่องฝืน เหตุการณ์สำคัญของสังคมรายฝืน ประวัติชน์และไทยของฝืน และเรื่องค่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

อาคารพิพิธภัณฑ์ “บ้านฝืน”

กล้องสูบฝืนชนิดต่าง ๆ

เครื่องมือสูบฟืนของผู้มีฐานะดี ทำด้วยเงิน

พิพิธภัณฑ์เกวียน

ผู้ก่อตั้ง อาจารย์วิโรจน์ ศรีสุโตร

สถานที่ตั้ง กิโลเมตรที่ 14 ถนนสายโครงสร้าง
ไซชัย อำเภอไซชัย จังหวัดนราธิวาส
เปิดให้เข้าชมทุกวัน ไม่เก็บค่าเข้าชม

ที่นี่มีเกวียนโบราณกว่า 50 เล่น มีเกวียนที่สวยงาม
ที่สุดและเกวียนที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทยดังแสดงอยู่
ด้วย มีเกวียนชนิดต่างๆ ที่เสาะแสวงหามาจากทั่วทุก
ภาคของประเทศไทย

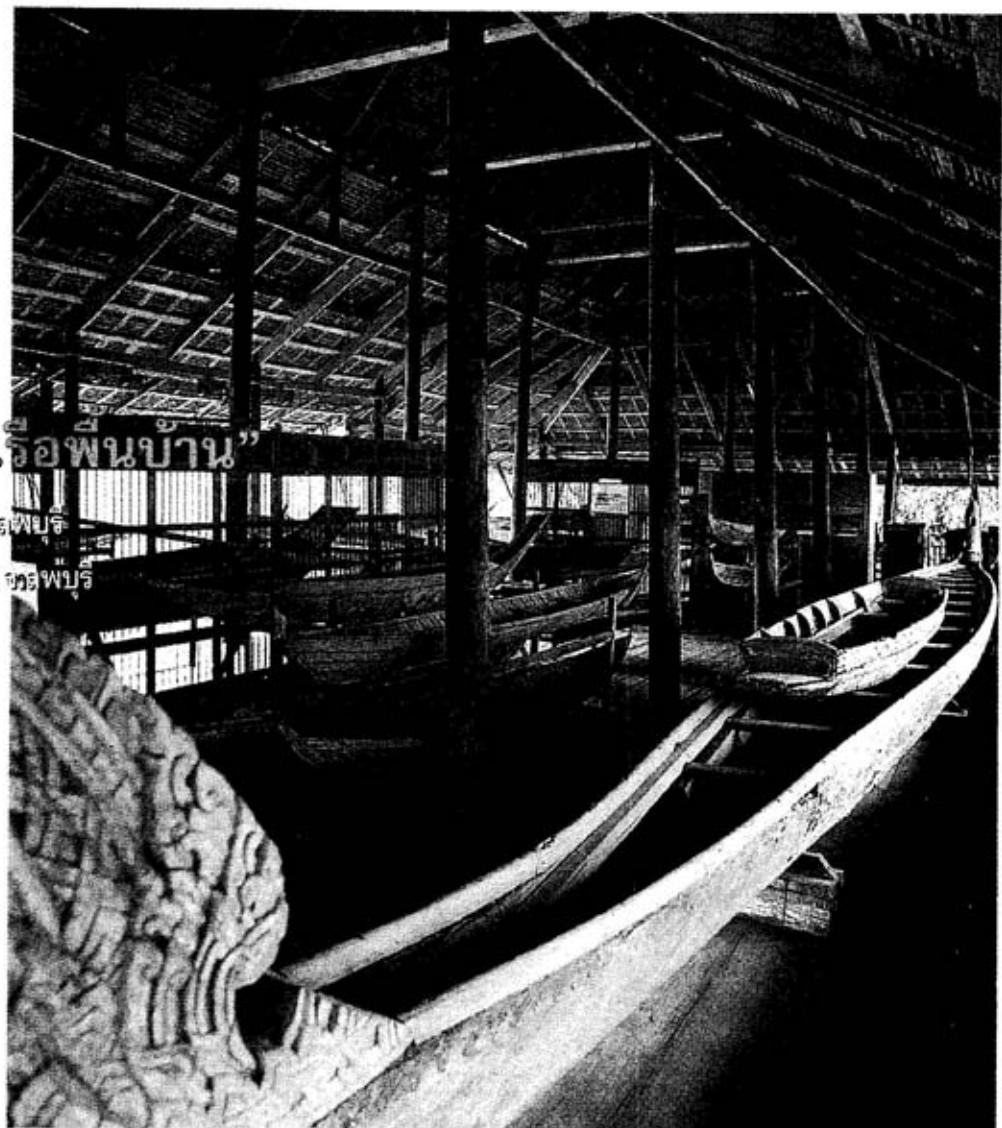
พิพิธภัณฑ์เรือพื้นบ้าน

ผู้ก่อตั้ง เจ้าอาวาสวัดยาง ณ รังสี

สถานที่ตั้ง ศาลาการเปรียญ วัดยาง ณ รังสี
ริมแม่น้ำลพบุรี หมู่ที่ 2 ตำบลตะลุง อำเภอเมือง
จังหวัดลพบุรี เปิดให้เข้าชมทุกวัน ไม่เสียค่าเข้าชม

ที่นี่ได้รวบรวมเรือโบราณขนาดเท่าของจริงไว้
จำนวนมาก บางลำมีอายุกว่า 100 ปี มีทั้งเรือมาด
เรือกาแหง เรือเจ็ม เรือหนู เรือมาดใบ เรือผึ้งหลอก
ฯลฯ

นอกจากศาลาการเปรียญซึ่งเป็นที่ตั้งพิพิธภัณฑ์
เรือแห่งนี้ยังเป็นสถาบันปัจยกรรมซึ่งได้รับรางวัลอาคาร
อนุรักษ์ดีอันยิ่ง พ.ศ. 2536 ประเภทที่ 1 และ^{๑๖๗}
วัดวาอารามของสมาคมสถาปนิกสยามในพระบรม
ราชูปถัมภ์อีกด้วย

“พิพิธภัณฑ์เรือพื้นบ้าน”

วัดญาณรังสี จังหวัดเชียงใหม่
หมู่ที่ ๒ ต.ตะลุา อ.เมือง จังหวัดเชียงใหม่
เปิดทุกวัน

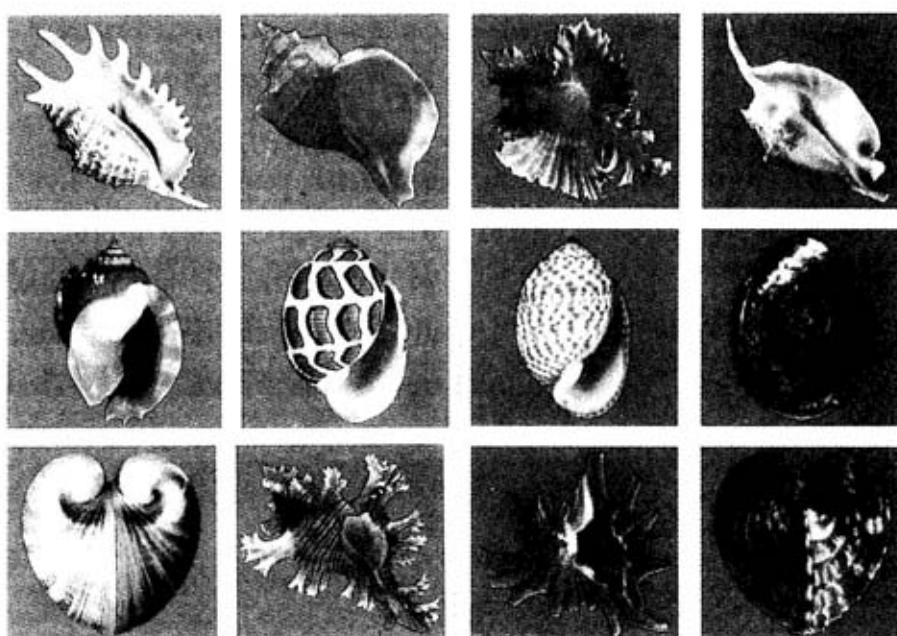
พิพิธภัณฑ์เปลือกหอย

ผู้ก่อตั้ง กลุ่มนักธุรกิจชาวภูเก็ต (บริษัทเปลือกหอยทะเลภูเก็ต จำกัด)
สถานที่ตั้ง 12/2 หมู่ 2 ถนนวิเศษ หาดร้าว อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต เปิดให้เข้าชมทุกวัน เวลา 8.00 - 17.00 น.

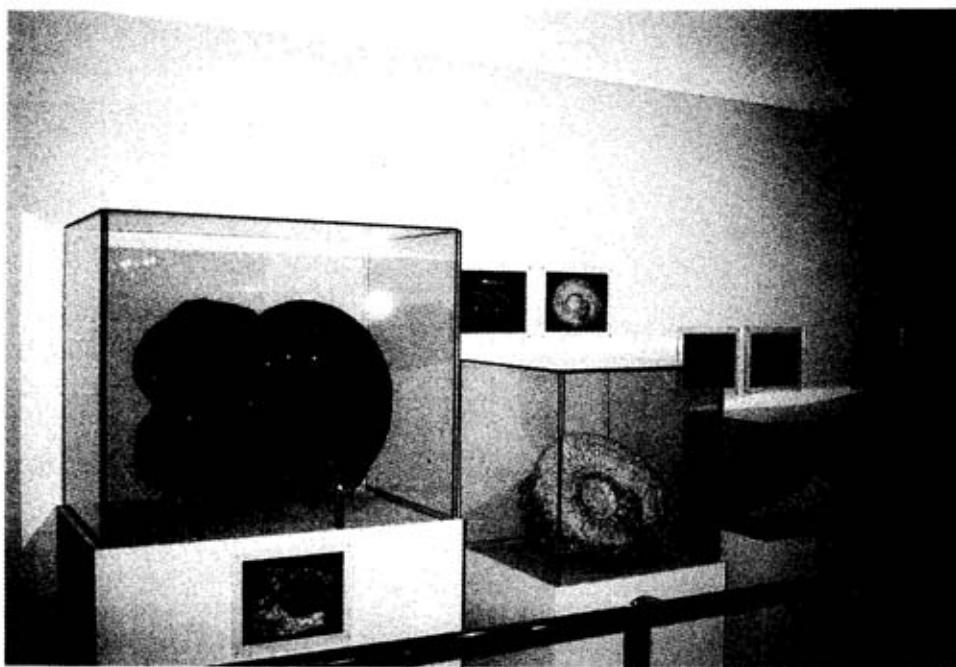
ที่นี่เป็นที่สะสมเปลือกหอยทะเลจากทั่วโลกจำนวนมาก มีฟอสซิลเปลือกหอยอายุหลายร้อยล้านปี เปลือกหอยขั้กน้ำหนักกว่า 250 กิโลกรัม มีไข่มุกธรรมชาติสีทองแห่งทะเลอันดามันหนัก 140 กะรัต

อาคารพิพิธภัณฑ์เปลือกหอย

ตัวอย่าง เปลือกหอยชนิดต่าง ๆ

ฟอสซิลเปลือกหอย (อยู่ในชั้นไดคิน)

อาคารพิพิธภัณฑ์เปลือกหอยเป็นอาคาร 2 ชั้น ชั้นบนมีการแสดงเปลือกหอยนานาชนิดและมีสินค้าที่ประดิษฐ์จากเปลือกหอยจำหน่าย ผู้เข้าชมไม่ต้องเสียค่าเข้าชม แต่ถ้าจะเข้าชมพิพิธภัณฑ์ชั้นล่างซึ่งเป็นเสมือนชั้นไดคินซึ่งแสดงเปลือกหอยมีค่า มุกและหอยมุก ฟอสซิลเปลือกหอย ฯลฯ จะต้องซื้อบัตรเข้าชมในราคากันละ 60 บาท

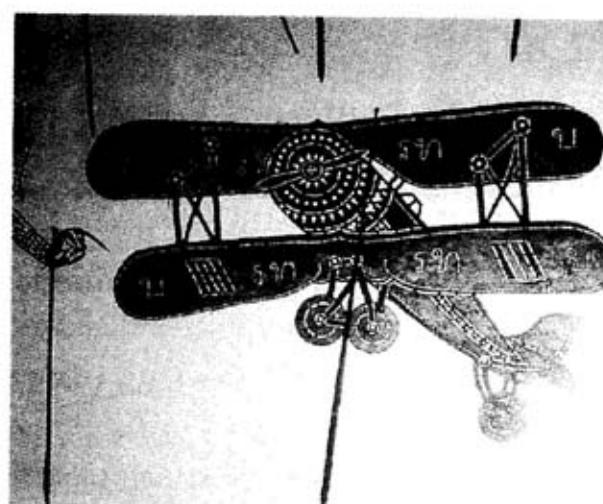
พิพิธภัณฑ์หนังตะลุง

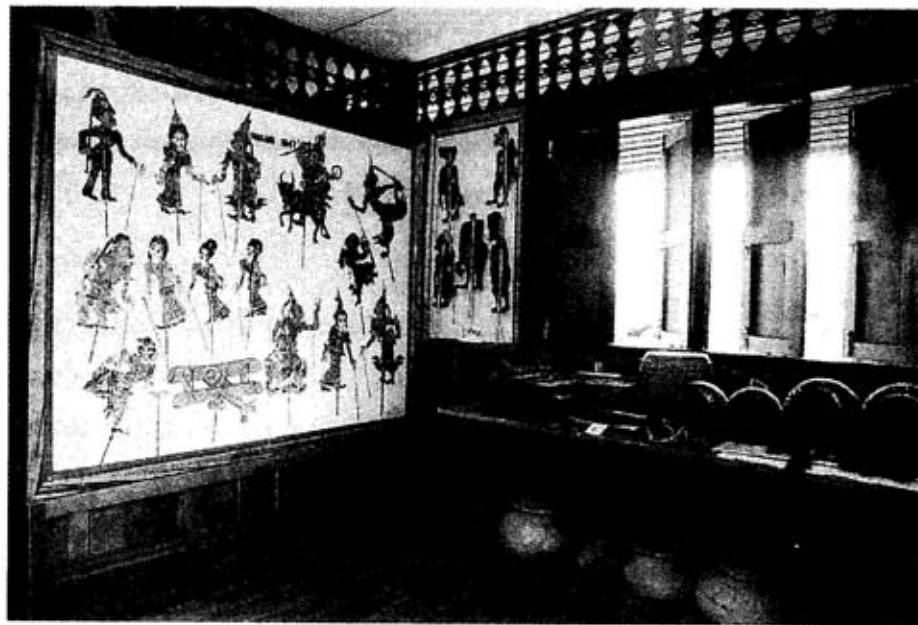
ผู้ก่อตั้ง นายสุชาติ ทรัพย์สิน (นายหนังสุชาติ)

หนึ่งในหนังตะลุง
ที่นายหนังสุชาติสะสมไว้

สถานที่ตั้ง 110/18 ถนนศรีธรรมมาศ กซช 23 อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช เปิดให้เข้าชมทุกวัน ไม่เก็บค่าเข้าชม

ที่นี่มีด้วยหนังตะลุงอยู่มากหลายทั้งของไทยและของต่างประเทศด้วยต่อรองในราษฎรบ้านปัจจุบัน ของเก่าบางตัวมีอายุกว่า 200 ปี นอกจากแสดงด้วยหนังตะลุงซึ่งมีค่าน้ำเสียงแล้ว ทั้งด้วยบ้านและรอบๆ บ้านยังเป็นลักษณะของสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น มีของใช้ต่างๆ ของพื้นบ้านถิ่นนั้นวางไว้ให้ศึกษาอีกด้วย

มุหหนี่งในพิพิธภัณฑ์พื้นบ้าน
ของนายหนังสุชาติ
จ.นครศรีธรรมราช

นอกจากพิพิธภัณฑ์เฉพาะทางที่กล่าวถึงแล้ว ยัง มีพิพิธภัณฑ์อื่นๆ อีกมากที่น่าสนใจสำหรับเด็ก เช่น

ภาคกลาง ได้แก่ โรงพยาบาลศูนย์ท้องก่อน จันทร์วิมล 85 ซอยรัชฎาภรณ์ ถนนราชปรารภ นักสะสม กรุงเทพมหานคร เปิดให้เข้าชมทุกวัน เวลา 08.00 - 17.00 น. เว้นวันอาทิตย์ ไม่เก็บค่าเข้าชม บ้านออกแซดี้ ของนายเสี่ยน ปala วัฒนวิชัย ร้านวัฒนาไฟศาลา อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี ไม่เก็บค่าเข้าชม (วันเวลาเข้าชมต้องดูดต่อ เจ้าของบ้าน) นอกจากนั้นยังมี หมู่บ้านอรัญญิกุชุมชน มีดโนราณ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พิพิธภัณฑ์วัดจันเสน อำเภอตาดี จังหวัดนราธูร์ เมืองโนราณ อำเภอนางปู่ จังหวัดสมุทรปราการ พิพิธภัณฑ์เด็ก ของกรุงเทพมหานคร ตั้งอยู่ในสวนสมเด็จ เบจจุจักร เป็นต้น

ภาคอีสาน ได้แก่ หอแก้ว ของนายสุรจิต จันทร์สาข อำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร พิพิธภัณฑ์มีดโนราณ ของพระครูพัชรธรรมพร วัดบ้านไอกน์ อำเภอ

หนองໄ愧 จังหวัดเพชรบูรณ์ พิพิธภัณฑ์ผ้าไหม หมู่บ้านเม่น อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี เป็นต้น

ภาคเหนือ ได้แก่ พิพิธภัณฑ์ผ้าป่าแสงดา บันสิทธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พิพิธภัณฑ์ผ้าชิน ตีนจกบ้านหาดเสี้ยว จังหวัดสุโขทัย พิพิธภัณฑ์ละว้า อำเภอเมือง จังหวัดช่องสอน เป็นต้น

ภาคใต้ ได้แก่ พิพิธภัณฑ์คดิชนวิทยา สถาบันทักษิณคดิศึกษา เกาะயอ จังหวัดสงขลา พิพิธภัณฑ์บ้านโลภจุด อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส พิพิธภัณฑ์บ้านพระยาธนภูวนะประดิษฐ์มหิศรศักดิ์ อำเภอภูดัง จังหวัดตรัง พิพิธภัณฑ์ลูกปัด วัดคลองท่อน อำเภอคลองท่อน จังหวัดกระบี่ เป็นต้น

ประโยชน์ทางการศึกษา

พิพิธภัณฑ์ทั้งหลายไม่ว่าจะเป็นพิพิธภัณฑ์ทั่วไป พิพิธภัณฑ์พื้นบ้านหรือพิพิธภัณฑ์เฉพาะทางก็ตาม ย่อมจะมีประโยชน์มากสำหรับการศึกษาเรียนรู้ของเด็กและบุคคลทั่วไป เพราะพิพิธภัณฑ์เป็นแหล่ง

การเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างหนึ่งตามมาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับครูผู้สอนว่าจะสามารถใช้แหล่งการเรียนรู้เหล่านี้ให้เป็นประโยชน์ในการเรียนของเด็กได้อย่างไร โดยเฉพาะในการปลูกฝังเด็กและเยาวชนให้รู้และเข้าใจในศิลปวัฒนธรรมและมรดกทางสังคมของชาติ ครูที่ได้ศึกษาอบรมทางด้านเทคโนโลยีแห่งการสอนมาแล้วย่อมตรหหนักดี

วรวิทย์ วงศินสรากร

บรรณานุกรม

นกเขมิน (นามแฝง). “พิพิธภัณฑ์อักษาระไทย : บุนความรู้สุดมหัศจรรย์ทางกฎหมาย,” เดลินิวส์. ฉบับประจำวันพุธที่ 12 เมษายน 2543.

สายสุนีย์ สิงหาศัน. “สมบัติวัดพระศรีฯ,” อันุสาร อ.ส.ท. 40(12); กรกฎาคม 2543.

อภิสิทธิ์ ธีระจาจุวรรณ. “พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น : วิถีชีวิตชุมชน,” ศิลปวัฒนธรรม. 18(8); มิถุนายน 2540.